

[Alfred Hansen]

Så har naturligvis diskussionen gået meget på, om statsgrundskylden på 11 promille for landbrugsjord var rimelig og retfærdig eller den ville vælte hele grundlaget for dansk landbrug. Dansk landbrug er trængt. Dansk industri er trængt. Dansk erhvervsliv er trængt. Jeg er helt og aldeles uenig i de bemærkninger, som regeringen anfører for dette forslag, nemlig at man nu vil opsuge den gevinst, som devalueringen måtte have skabt, men det er altså med i det politiske spil for at skabe den såkaldte og påståede balance mellem de forskellige grupper.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om de 200 mill. kr. til betrængte landmænd, som lovforslaget om statsgrundskyld på 11 promille på al landbrugsjord skulle medføre, er nøje forbundet med lovforslaget om en såkaldt statsgrundskyld. Er det sådan, at regeringen, hvis forslaget ikke bliver vedtaget, heller ikke ønsker at hjælpe de såkaldte betrængte landmænd. Når jeg siger »såkaldte«, er det ene og alene ud fra det synspunkt, hvordan i alverden regeringen og andre vil kunne finde frem til, hvem der er mest betrængt af alle dem, der er betrængte. Hvad skal der lægges til grund for vurderingen? Hvilke kriterier vil man anvende? Ministeren løftede sløret for tre faktorer, der skulle indgå, men jeg vil gerne have at vide, om den gavmildhed, hvorved socialdemokratiet jo altid deler ud af samfundets goder, for landmændenes vedkommende er nøje forbundet med dette forslag i øvrigt.

Til venstre og socialdemokratiet vil jeg gerne stille følgende spørgsmål – det gælder også hr. Niels Anker Kofoed: er venstre og regeringen, specielt socialdemokratiet i denne forbindelse, enige med retsforbundet i, at en løbende afgift på al jordbesiddelse vil virke prisdæmpende og dermed være til gavn for alle dem, der står over for at skulle etablere sig, hvorimod en kapitalvindingsafgift, som betales i salgsøjeblikket, væltes over på køberen og derfor er prisfremmende? Hvis man er enig med retsforbundet og mig i disse synspunkter, håber jeg, vi sammen kan finde frem til en ændring af det forslag, som ligger på folketingets bord, en ændring gående ud på, at man udvider statsgrundskylden til at omfatte al jord, at man ikke sætter en grænse på kun ét år, idet man så ikke vil kunne registrere de gavnlige virkninger, som en sådan løbende afgift vil have specielt for de kom-

mende generationer, og at man så til gengæld fjerner kapitalvindingsskatten. Kapitalvindingsskatten er en dårlig skat, og jeg har begrundet, hvorfor jeg synes det er en dårlig skat. Hvis vi kunne lave et sådant samarbejde, en sådan handel, ville der dog være kommet noget ud af denne forespørgselsdebat.

Jeg vil gerne have ministerens kommentar til den grønne kronens devaluering i England og Italien gående ud på, om den begrundelse, regeringen har givet for at indføre denne statsgrundskyld, som regeringen kalder det, er fjernet eller grundlaget for den er blevet forrykket, efter at man nu har devalueret den grønne krone i England og Italien.

Dernæst vil jeg gerne knytte nogle kommentarer til hele omkostningsniveauet i al almindelighed for dansk erhvervsliv og danske borgere og specielt for landbruget og her rette et kraftigt angreb på rentebyrden.

Det viser sig jo også i dagsordensforslaget fra venstre og regeringens løfte om at give ca. 200 mill. kr. til landbruget, at man vil satse på en statssubsidieret lavere rente til lånoptagelse for landmænd. Landmændene har da brug for en lavere renteudgift såvel som det øvrige samfund. Rentebyrden er dansk erhvervslivs svøbe, herunder dansk landbrugs svøbe. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at man ikke gør byrden mindre i det øvrige samfund ved over skatterne at pålægge befolkningen større byrder for at kunne begunstige bestemte erhvervsgrupper. Den samlede byrde vil være den samme, den vil bare blive fordelt sådan, at der er nogle, der over deres skattebillet kommer til at bære større byrder end de, der får del i tilskudene.

Jeg er helt overbevist om, at enhver form for tilskud, hvad enten det er i form af skatbegunstigelser, eller det er i form af tilskud i kroner og øre, vil blive kapitaliseret. Jeg vil fraråde en udvikling, der går ud på, at det fremover bliver norm, at bare man har gældsat sig tilstrækkelig meget, bare man har påtaget sig tilstrækkelig mange byrder, f. eks. rentebyrder, kommer staten til undsætning og giver tilskud.

I Fyens Stiftstidende den 1. november 1979 kunne man læse følgende udtalelse af en kendt dansk erhvervsmand, Chr. Roving, som i dag i sine EDB-firmaer og elektronikfirmaer omsætter for 100 mill. kr. om året og beskæftiger 400 mennesker: